

кїа има петъ области и една голема, въ коя то живѣять седямъ поколѣнїя Славянски (сглабајум). Това замѣчително то извѣстїе потвърждава са съ свидѣтельство то на Византїйскїятъ лѣтописецъ Теофана; кой то говори, защо Българи те, кои то бяха влезли въ 678 година въ мизїя та, покорили седямъ поколѣнїя Славянски отъ черното море при Варна до земля та Аварска (сирѣчь гърло то до устѣе то на моравя). Като прегледаваме мѣстны те названїя, кои то намираме въ древни те и Византїйски те писатели, имена много или малко ясно Славянски, и дохождаме до възможность да докажемъ, защо не само въ 5-я вѣкъ, но и по пярвянъ Славяни те живѣяли отъ Дунава на югъ, не само до горы те Български, но и задъ тяхъ до море то; обаче ако извѣстїе то за това, защо Славяни те живѣяли отъ давна на полуострова Балкански и не са подхвърля въ сомнѣнїе; но почти защо на тяхъ сами те и можї исторїя та да са ограничи въ това: ако и да составлява главнїятъ билекъ на народатъ, обаче быле покорены на грецї те, Славяни те мирно живѣли подъ тяхната власть, и не мисляха за своя та независимость и не оставили за себя си ни-